

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu 1. JUDr. **A.B.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu S., s. r. o., „v konkurze“, P., Ž., X., IČO: X. a žalobcu 2. JUDr. **A. B.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu K., s. r. o., „v konkurze“, X., IČO: X., proti žalovanému S., s. r. o., X., IČO: X., zastúpenému JUDr. I.O., advokátom, T., X., **o určenie odporovateľnosti právneho úkonu**, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 05. 08. 2009 č. k. 34 Cbi/82/2005-115, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 05. 08. 2009 č. k. 34 Cbi/82/2005-115 v časti výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žalobcovia s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 156,34 Eur.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie o určenie odporovateľnosti právneho úkonu z dôvodu, že žalobca 1 podaním zo dňa 05. 06. 2009 vzal žalobu späť a žiadal konanie zastaviť, pretože si uplatnil právo na náhradu škody v adhéznom konaní, v dôsledku čoho odpadol dôvod na ďalšie vedenie tohto sporu. Podaním došlým súdu 30. 07. 2009 vzal žalobu späť i žalobca 2 a navrhol, aby súd konanie zastavil. O trovách konania rozhodol súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a žalobcovi 1 vracia krátený súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 389,71 Eur.

Proti výroku o nepriznaní trov konania podal žalovaný odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd zmenil výrok napadnutého rozhodnutia tak, že mu prizná trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 159,27 Eur. V odvolaní namietol postup súdu pred vydaním uznesenia o zastavení konania, vzhľadom k tomu, že ako žalovaná strana nebol vyzvaný na vyjadrenie súhlasu alebo nesúhlasu k zastaveniu konania a zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobu zobral späť iba žalobca 1, aj napriek tomu, že v konaní vystupuje aj žalobca 2. Nie je mu známe, že by prebiehalo trestné konanie voči konateľom spoločnosti, resp. že by si žalobca uplatňoval náhradu škody v adhéznom konaní. Vyslovil názor, že späťvzatie návrhu je tým úkonom, ktorý zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, a preto je žalobca povinný nahradiť mu trovy konania. Uviedol tiež, že konanie nebolo zastavené z dôvodu správania žalovaného. Napriek vyššie uvedenému dal žalovaný vo svojom odvolaní dodatočne súhlas na zastavenie konania s tým, že požiadal odvolací súd, aby v zmysle ust. § 220 O. s. p. zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania tak, že mu prizná trovy právneho zastúpenia.

Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu navrhli rozhodnutie v napadnutej časti potvrdiť, nakoľko trovy právneho zastúpenia sú vylúčené z uspokojenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal odvolanie v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd určil, že kúpna zmluva zo dňa 24. 01. 2003 je voči správcovi konkurznej podstaty a veriteľom úpadcu S., s. r. o., „v konkurze“ neúčinná. Zároveň navrhol, aby súd rozhodol, že veci, ktoré boli predmetom tejto kúpnej zmluvy, a ktoré žalobca v petite presne vyšpecifikoval, je žalovaný povinný vrátiť do konkurznej podstaty.

Uznesením zo dňa 23. 08. 2006 súd pripustil do konania na strane žalobcu ďalšieho účastníka a to JUDr. A.B., správkyniu konkurznej podstaty úpadcu K., s. r. o., „v konkurze“ ako žalobcu 2.

Podaním došlým súdu 08. 06. 2009 (zo dňa 05. 06. 2009) zobral žalobca 1 žalobu späť a žiadal konanie zastaviť, pretože z písomnej dokumentácie úpadcu zistil, že právne úkony sú

neplatné a došlo k uplatneniu práva na náhradu škody v adhéznom konaní. Podaním došlým súdu 30. 07. 2009 sa žalobca 2 vyjadril, že na späťvzatie žalobného návrhu zo dňa 05. 06. 2009 trvá a to z tých istých dôvodov.

Na základe týchto dispozičných úkonov súd prvého stupňa podľa ust. § 96 ods. 1 O. s. p. konanie zastavil.

Súd prvého stupňa konanie zastavil, preto o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 O. s. p. Pri zastavení konania nemá zásadne žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Za podmienok uvedených v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p. však možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť hradiť druhému účastníkovi náklady zastaveného konania. Pri postupe podľa § 146 ods. 2 O. s. p. súd skúma, či niektorý z účastníkov zaviniť zastavenie konania.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak žalobca vezme žalobu späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O. s. p. zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy.

Žalobcovia podali žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu s povinnosťou vrátiť veci do konkurznej podstaty. Neskôr zobrali žalobu späť, pretože ich právo má byť uspokojené v inom konaní. Odvolací súd preto dospel k záveru, že podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p. žalobcovia zaviniť zastavenie konania a napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách konania podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že žalovanému priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnych služieb v celkovej sume 156,34 Eur v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, po 38,31 Eur za prevzatie a prípravu zastúpenia, po 38,31 Eur za vyhotovenie vyjadrenia k návrhu, po 41,82 Eur za odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa, 19% DPH zo sumy 140,94 Eur, 2 x režijný paušál po 4,98Eur za rok 2005 a 1 x režijný paušál po 5,44 Eur za rok 2006, teda v celkovej výške 156,34 Eur. Žalovaný v odvolaní žiadal, aby mu súd priznal trovy právneho zastúpenia v sume 159,27 Eur, s tým, že je zrejmé, že pri ich výpočte sa riadil § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., účinnnej od 01. júna 2009, podľa ktorej, ak je advokát

platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o dani z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu. Ustanovenie § 20 vyššie citovanej vyhlášky však uvádza, že za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov. Z dôvodu, že všetky úkony právnych služieb, za ktoré si žalovaný nárokoval náhradu trov právneho zastúpenia boli vykonané v rokoch 2005 a 2006, súd postupoval pri ich výpočte podľa ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. účinnej pred jej novelou č. 209/2009 Z. z.

Úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.). Žalovaný si však žiadne trovy neuplatnil, preto mu ich náhradu súd nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 28. októbra 2009

**JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková